

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 13Pc/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220201461
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Minárik
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2021:6220201461.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Tomášom Minárikom vo veci navrhovateľa Y. K., nar. XX. XX. XXXX, Q. XX, XXX XX T. proti osobe oprávnenej z výživného N. K., nar. XX. XX. XXXX, R.. K.. F. XX, XXX XX T. X., zastúpený JUDr. Denisou Veselou, advokátkou, Mierová 1, Veľký Krtíš, o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti, takto

rozhodol:

I. Súd p r i p ú š ť a zmenu návrhu na začatie konania tak, že tento znie:

„Súd z r u š u j e vyživovaciú povinnosť navrhovateľa voči oprávnenej osobe, naposledy určenú uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2Pc/20/2017-96 zo dňa 23. 04. 2018, a to ku dňu 01. 09. 2021.“

II. Súd z r u š u j e vyživovaciú povinnosť navrhovateľa voči oprávnenej osobe, naposledy určenú uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2Pc/20/2017-96 zo dňa 23. 04. 2018, a to ku dňu 01. 09. 2021.

III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podaným návrhom (súdu doručeným dňa 7. 9. 2020) sa navrhovateľ domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti k svojmu plnoletému synovi (oprávnenému) naposledy určenej uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2Pc/20/2017-96 zo dňa 23. 04. 2018 na sumu 170 Eur, na tom skutkovom základe, že oprávnený dňa 5.9.2020 dovŕšil 25 rokov, je dospelý a podľa vedomosti navrhovateľa žije, pracuje a býva vo vlastnom byte v Trnave.

2. Oprávnený písomným podaním na č.l. 11 spisu s návrhom na zrušenie vyživovacej povinnosti nesúhlasil s odôvodnením, že pokračuje v štúdiu, keď je od 1.9.2020 študentom piateho ročníka denného štúdia na Univerzite sv. Cyrila a Metoda v Trnave - fakulta sociálnych vied, odbor verejná správa. V Trnave nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti. Naopak, býva na školskom internáte. Nie je zamestnaný a počas akademického roka a skúškového obdobia sa plne venuje študijným povinnostiam.

3. V písomnom podaní na č.l. 23 a nasl. spisu navrhovateľ poukázal o. i. na skutočnosť, že oprávnený už navštevoval vysokú školu, a to Univerzitu Mateja Bela v Banskej Bystrici, túto vysokú školu navštevovať prestal, následne bol evidovaný na úrade práce a poberal sociálne dávky.

4. Podaním na č.l. 36 spisu oprávnený na svojich doterajších tvrdeniach zotrval.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 9.6.2021 a na 3.9.2021.

6. Na pojednávaní dňa 9.6.2021 navrhovateľ doplnil svoj návrh na začatie konania tak, že vyživovaciu povinnosť k oprávnenému žiada zrušiť k 05. 09. 2020, čo je dátum, kedy oprávnený dovŕšil 25 rokov veku. Uviedol, že sa takto pôvodne dohodli, keď oprávnený študoval prvú vysokú školu, na ktorej prepadol a prišiel za navrhovateľom s otázkou, čo budú robiť a či bude navrhovateľ naďalej platiť. Navrhovateľ súhlasil, ale povedal, že len do dovŕšenia 25 rokov veku oprávneného.

7. Oprávnený prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že nie sú splnené podmienky na zrušenie vyživovacej povinnosti z dôvodu, že vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu trvá až kým to dieťa nie je schopné samostatne sa živiť. Toto nie je splnené ani ku dňu podania návrhu, ani dokonca ku dňu pojednávania, nakoľko oprávnený je naďalej študentom denného štúdia na vysokej škole, nevykonáva zárobkovú činnosť, nevlastní nejaký majetok a podobne. Pokiaľ bol evidovaný na úrade práce v roku 2016, bolo to z toho titulu, aby mohol absolvovať absolventskú prax. Po jej ukončení riadne od septembra nastúpil do školy. Na predmetnom pojednávaní si vo vzťahu k navrhovateľovi uplatnil aj trovy konania, a to s odôvodnením, že navrhovateľ sa mohol s niekým poradiť ako je to so zánikom vyživovacej povinnosti, a podľa názoru právnej zástupkyne oprávneného je spravodlivé, aby trovy konania, ktoré oprávnenému vznikli, navrhovateľ nahradil.

8. Po tom, čo súd s poukazom na § 181 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) určil sporné a nesporné skutkové tvrdenia, ktoré dôkazy vykoná, či nevykoná a uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci, navrhovateľ a právna zástupkyňa oprávneného zhodne uviedli, že by súhlasili so zrušením vyživovacej povinnosti k septembru 2021. Uvedené vyjadrenie súd podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) posúdil ako zmenu návrhu na začatie konania pokiaľ sa jedná o okamih, ku ktorému navrhovateľ žiada zrušiť svoju vyživovaciu povinnosť k oprávnenému. Nakoľko výsledky doterajšieho konania boli podkladom aj pre konanie o zmenenom návrhu, súd uvedenú zmenu návrhu na začatie konania výrokom č. I. tohto rozsudku pripustil (§ 28 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej aj „CMP“).

9. Na pojednávaní dňa 3.9.2021 oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že toho času už nesúhlasí so zrušením vyživovacej povinnosti, a to z toho dôvodu, že nebol úspešný v záverečných skúškach a v zmysle tohto predpokladaný termín ukončenia štúdia je až január 2022. Poukázal pritom na skutočnosť, že toho času nie je schopný samostatne sa živiť, že právo na vzdelanie je právom každého človeka a že nie je stanovený dátum do kedy je možné toto právo si uplatniť a teda dokedy študovať. Rovnako zdôraznil, že predĺženie štúdia nie je neobvyklou udalosťou.

10. Navrhovateľ vo vyjadrení k prednesu právneho zástupcu oprávneného uviedol, že nemôže za to, že oprávnený neukončil štúdium v riadnom čase. Zdôraznil, že oprávnenému v štúdiu nebráni. Mal by sa už však učiť za svoje peniaze.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom oprávneného, uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2Pc/20/2017-96 zo dňa 23. 04. 2018, potvrdením Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave zo dňa 23. 06. 2021, zmluvou o ubytovaní na č. I. 14, dokladom s názvom štátne magisterské skúšky na č. I. 42 spisu a odpoveďou na lustráciu oprávneného v Sociálnej poisťovni z 16. 09. 2021, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

12. Oprávnený pri svojom výsluchu uviedol, že približne pred šiestimi rokmi skončil Obchodnú akadémiu na Modrom Kameni. Následne si podal žiadosť na Ekonomickú fakultu Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, kde ho prijali, a kde študoval asi pol roka. Nespravil však skúšky a preto toto štúdium ukončil. Následne si vybavil absolventskú prax. Od septembra toho istého roku nastúpil na Univerzitu Cyrila a Metoda do prvého ročníka, kde študuje aj dodnes a toto štúdium absolvoval bez prerušenia. Ohľadne ukončenia štúdia uviedol, že štátne skúšky absolvoval zo všetkých predmetov v riadnom termíne. Neobhájil však diplomovú prácu, a to z dôvodu, že nemal dostatočný čas na jej písanie, nakoľko sa musel väčšinou venovať písaniu vyjadrení v tomto konaní a dôležitá bola aj skutočnosť, že navrhovateľ za zhruba mesiac, dva neplatiť výživné. Čo sa týka záverečnej práce, túto písal približne rok, samozrejme popri svojich iných povinnostiach, ktoré vyplývali zo štúdia. Popri štúdiu sa mu darilo pracovať aj brigádne, avšak maximálne nejakých 20 hodín do týždňa, vrátane víkendov s tým, že najskôr to boli rôzne pomocné práce a krátkodobé brigády. Potom si už našiel aj brigádu dlhodobého charakteru. Momentálne však brigádu nemá. Keď pracoval popri štúdiu, tak príjmy, ktoré dosiahol, mu stačili na pokrytie výdavkov

na štúdium, ako ubytovanie, knihy, cesta domov a tiež aj na stravu, zábavu s kamarátmi a pod. Jeho predstava o výživnom je taká, že jeho rodičia by mali na jeho výživu prispievať až do januára (2022), kedy ukončí riadne školu. Nepripúšťa, že by túto školu nemal v januári ukončiť. Ak by ju však náhodou nedokončil, nevie sa vyjadriť k tomu, či by trval na pokračovaní vyživovacej povinnosti.

13. Z uznesenia Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2Pc/20/2017-96 zo dňa 23. 04. 2018 súd zistil, že týmto uznesením bol schválený zmier medzi navrhovateľom (tam v postavení povinnej osoby) a oprávneným, ktorého predmetom bolo zvýšenie výživného na oprávneného na sumu 170 Eur počnúc dňom 28.12.2017.

14. Potvrdením Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave zo dňa 23. 06. 2021, zmluvou o ubytovaní na č. l. 14 a dokladom s názvom štátne magisterské skúšky na č. l. 42 spisu súd zistil, že osoba oprávnená z vyživovacej povinnosti nastúpila do druhého ročníka magisterského štúdia dňa 01. 09. 2020, s tým, že predmetné štúdium malo byť riadne ukončené absolvovaním štátnych magisterských skúšok dňa 22.6.2021. V súčasnosti je predpokladaný dátum ukončenia štúdia stanovený na január 2022.

15. Z odpovede na lustráciu oprávneného v Sociálne poisťovni vyplynulo, že oprávnený pracoval v spoločnosti CINEMAX, a.s. na dohodu od 7.9.2019 do 31.3.2020, kde dosiahol vymeriavacie základy na účely sociálneho poistenia za jednotlivé mesiace v sumách 393,73 Eur (z ktorej bolo uhradené poistné 13,55 Eur), 370,42 Eur (z ktorej bolo uhradené poistné 11,92 Eur), 635,21 Eur (z ktorej bolo uhradené poistné 30,45 Eur), 615,73 Eur (z ktorej bolo uhradené poistné 29,09 Eur), 536,91 Eur (z ktorej bolo uhradené poistné 23,57 Eur), 551,17 Eur (z ktorej bolo uhradené poistné 24,57 Eur) a 250,50 Eur (z ktorej bolo uhradené poistné 3,53 Eur). Následne mal uzatvorenú dohodu s touto spoločnosťou za obdobie od 1.4.2020 do 30.6.2020, kde dosiahol vymeriavací základ len v mesiaci jún 2020, a to v sume 20,04 Eur a následne od 1.7.2020 do 30.9.2020, kde dosiahol vymeriavacie základy na účely sociálneho poistenia za jednotlivé mesiace v sumách 340,68 Eur (z ktorej bolo uhradené poistné 9,84 Eur), 451,22 Eur (z ktorej bolo uhradené poistné 17,57 Eur) a 300,6 Eur (z ktorej bolo uhradené poistné 7,03 Eur). S totožnou spoločnosťou mal oprávnený uzatvorenú dohodu aj od 1.10.2020 do 31.5.2021, kde dosiahol vymeriavací základ len v mesiaci október 2020, a to v sume 20,04 Eur. Z dohody o brigádnickej práci študentov sa poistné na verejné zdravotné poistenie neuhrádza (§ 11 v spojení s § 10b ods. 1 písm. a/ zákona č. 580/2004 Z.z.).

16. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „ZR“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

17. Podľa § 157 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

18. Z vyššie citovanej právnej úpravy vyplýva, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá je časovo ohraničená okamihom, od ktorého je dieťa (bez ohľadu na to, či je alebo nie je plnoleté) schopné sa samo živiť. V okolnostiach tohto ktorého prípadu dieťa túto spôsobilosť môže dosiahnuť už po ukončení povinnej školskej dochádzky [či vo výnimočných prípadoch dokonca skôr s poukazom na § 11 ods. 4 písm. a) - c) zákona č. 311/2001 Z.z., ak sa napríklad jedná o dieťa pravidelne účinkujúce v kultúrnych alebo umeleckých predstaveniach, pravidelne stvárajúce herecké roly v reklamách a pod.], po ukončení stredoškolského štúdia a nájdení si prvého zamestnania, po riadnom ukončení vysokoškolského štúdia, alebo aj napriek riadnemu neukončeniu stredoškolského alebo vysokoškolského štúdia za predpokladu, že dieťa je schopné samostatne sa živiť (napr. riadne neukončilo vysokú školu, napriek tomu sa zamestnalo na pozícii vyžadujúcej len stredoškolské vzdelanie, začalo podnikat' a pod.). V extrémnych prípadoch však dieťa nemusí uvedenú spôsobilosť nadobudnúť ani nikdy napr. v prípade dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu dieťaťa, ktoré nemôže objektívne vykonávať zárobkovú činnosť, ktorého všetky potreby nie sú hradené so štátnych sociálnych dávok. Z vyššie uvedeného v prvom rade vyplýva, že spoločensky akceptovateľnou alternatívou výkonu pracovnej činnosti dieťaťa je jeho príprava na budúce povolanie. Nakoľko však cieľom prípravy na budúce povolanie formou štúdia je dosiahnutie stavu, kedy je dieťa na výkon pracovnej činnosti pripravené (spôsobilé), má súd za to, že sa nejedná o akúkoľvek prípravu dieťaťa na budúce povolanie vo forme štúdia, ale len o takú prípravu, ktorá nesie znaky cieľavedomosti a sústavnosti. Vyživovaciu povinnosť rodičov totiž nie je možné vnímať ako bezbrehú a od rodiča nie je možné spravodlivo požadovať, aby vynakladal finančné prostriedky, ktoré vo svojom výsledku

neprispiievajú k osobnému rozvoju dieťaťa. Dieťa by totiž v prvom rade mohlo zahajovať a ukončovať štúdiá množstvo rokov, a to napr. bez toho, aby nejaké štúdium dokončilo alebo by mohlo zahajovať stále nové, vzájomne na seba nenadväzujúce štúdiá, napriek ich riadnemu ukončeniu (napr. prvá vysoká škola, druhá vysoká škola, tretia vysoká škola) bez záujmu samostatne sa živiť. V od oboch prípadoch potom nemožno hovoriť o príprave na budúce povolanie, ktorej cieľom je dosiahnuť stav, aby jedinec (dieťa) nadobudlo takú mieru vedomostí a zručností, že dokáže samo zabezpečovať svoje potreby. Jedným dychom je však potrebné dodať, že (ako už bolo naznačené vyššie) posúdenie otázky, či v konkrétnom prejednávacom prípade dieťa nadobudlo schopnosť samo sa živiť a či v tom dôsledku zanikla vyživovacia povinnosť voči nemu je natoľko individuálne, že vo vzťahu k nemu sa nemôže vytvoriť ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu, pričom v individualizovanom rámci určovania zániku vyživovacej povinnosti neprichádza do úvahy akékoľvek zovšeobecňovanie, ale práve naopak súdy sú povinné pri posudzovaní a hodnotení zákonom ustanovených východísk postupovať v každom špecifickom prípade vždy diferencovane bez striktného zotrávania v určitých hraniciach (k uvedenému pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/20/2020 zo dňa 21. 10. 2020).

19. Ako už bolo uvedené vyššie, z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že oprávnený, ktorý je synom navrhovateľa, približne pred šiestimi rokmi skončil Obchodnú akadémiu na Modrom Kameni. Následne si podal žiadosť na Ekonomickú fakultu Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, kde ho prijali, a kde študoval len pol roka z dôvodu, že neurobil skúšky. Následne si vybavil absolventskú prax a od septembra toho istého roku nastúpil na Univerzitu sv. Cyrila a Metoda do prvého ročníka. Zo skutočnosti, že oprávnený absolventskú prax absolvoval v r. 2016 a ešte v tom istom roku od septembra nastúpil na Univerzitu sv. Cyrila a Metoda možno v prvom rade dospieť k záveru, že oprávnený ukončil obchodnú akadémiu v r. 2015 a ešte v uvedený rok nastúpil na nadväzujúce vysokoškolské štúdium na Ekonomickú fakultu Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. Už po pol roku, t j. na jar 2016 bolo jeho vysokoškolské štúdium na ekonomickej univerzite ukončené z dôvodu nezvládnutia skúšok. Následne vykonával oprávnený absolventskú prax a v septembri 2016 nastúpil do prvého ročníka na Univerzite sv. Cyrila a Metoda v Trnave - fakulta sociálnych vied, odbor verejná správa. Už uvedené štúdium potom celkom logicky nenadväzuje na nedokončené štúdium na Ekonomickej fakulte UMB v Banskej Bystrici, podľa názoru súdu je však možné akceptovať v poradí prvé zlyhanie začínajúceho študenta vysokej školy , a to rovnako, ako by bolo možné akceptovať napr. určitú rozumnú mieru experimentovania so štúdiom v snahe zvýšiť si napr. vyhliadky na trhu práce (napr. prestup z jednej vysokej školy na vysokú školu inú, prípadne zmenu odboru a pod.), Podľa názoru súd tak vyživovacia povinnosť navrhovateľa k oprávnenému v r. 2016 nezanikla a trvala aj od 1.9.2016, kedy sa oprávnený stal denným študentom odboru verejná správa. Uvedeným záverom zodpovedá aj skutočnosť, že v priebehu uvedeného štúdia uzatvorili účastníci konania zmier, ktorý bol schválený uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2Pc/20/2017-96 zo dňa 23. 04. 2018, a v rámci ktorého sa navrhovateľ (tam ako povinný) zaviazal prispievať na výživu oprávneného sumou 170 Eur mesačne.

20. Ďalej je súd názoru, že uvedená vyživovacia povinnosť navrhovateľa k oprávnenému trvala minimálne do dňa 22.6.2021, kedy malo byť vysokoškolské štúdium oprávneného riadne ukončené, a to napriek tomu, že sa u oprávneného jedná už do druhej vysokoškolské štúdiom (ako súd už uvádzal vyššie), tiež aj napriek tomu, že oprávnený si popri uvedenom štúdiu dokázal na základe dohôd privyrábať bežne viac ako 300 Eur (v mnohých prípadoch aj viac ako 500, či 600 Eur) , a napokon i napriek tomu, že sám v rámci výsluchu popísal, že si z peňazí, ktoré zarobil, dokázal uhrádzať všetky svoje náklady („Keď som pracoval popri štúdiu, tak príjmy, ktoré som dosiahol, mi stačili na pokrytie výdavkov na štúdium, ako ubytovanie, knihy, cesta domov a tiež aj na stravu, zábavu s kamarátmi a pod.“). Uvedené zárobky oprávneného sa totiž vždy odvíjali od jeho zaťaženia v škole (v mesiacoch júl až september ich totiž dosahoval vždy, v mesiacoch november - január však napr. v roku 2019 áno, v roku 2020 nie, aj keď mal uzatvorenú dohodu stále s tým istým zamestnávateľom). Hoci teda možné konštatovať, že oprávnený bol v niektorých mesiacoch schopný dosiahnuť zárobok, ktorý mu pokryl všetky výdavky (ako to sám v rámci výsluchu uviedol) v ďalších mesiacoch bol napr. schopný napriek platne uzatvorenej dohode s totožným zamestnávateľom dosiahnuť len zárobok okolo 20 Eur mesačne, ale aj niekoľko mesiacov žiadny zárobok. Podľa názoru súdu tak oprávnený až do 22.6.2021 reálne nebol schopný samostatne sa živiť, bol schopný len vlastnou prácou sa v určitom pomere podieľať na vlastných výdavkoch (čo by odôvodňovalo nanajvýš zníženie výživného za toto obdobie). Dňa 22.6.2021 oprávnený úspešne absolvoval všetky štátne skúšky, neobhájil však záverečnú prácu, v čoho dôsledku musí záverečnú prácu prepracovať, túto (predbežne v januári 2020) obhájiť, avšak bez potreby absolvovania ďalšieho vyučovania dennou formou. Od 22.6.2021 je teda oprávnený v situácii,

kedy na riadne ukončenie vysokoškolského štúdia musí prepracovať len záverečnú prácu, a teda kedy má vytvorený časový priestor na to, aby popri prepracovávaní záverečnej práce príjem dosahoval. Ak bol teda oprávnený napr. v čase prázdnin pravidelne schopný dosahovať príjem viac ako 300 Eur a popri plnení si školských povinností nezriedka aj príjem cez 500 alebo dokonca cez 600 Eur, nemá súd žiadne pochybnosti o tom, že uvedený príjem je schopný dosiahnuť v čase, keď jeho jedinou školskou úlohou je za približne pol roka prepracovať záverečnú prácu. Uvedené platí o to skôr, že oprávnený má už t. č. 26 rokov, má pracovné skúsenosti nadobudnuté počas štúdia, i absolventskou praxou a od 22.6.2021 do 31.8.2021 mu bol poskytnutý časový priestor na to, aby si zdroj príjmu zabezpečil.

21. K okolnostiam riadneho neukončenia štúdia oprávneným navyše súd udáva, že pokiaľ oprávnený v rámci svojho výsluchu uviedol, že záverečnú prácu písal okolo jedného roka, sú nedôveryhodné jeho tvrdenia o tom, že nemal dostatočný čas na jej písanie, nakoľko sa musel väčšinou venovať písaniu vyjadrení v tomto konaní, keď v priebehu konania oprávnený doručil súdu len dve vyjadrenie vo veci, prvé v rozsahu 1,5 strany a druhé v rozsahu polstrany, ktoré navyše neobsahuje žiadne nové tvrdenia. Rovnako za nerelevantné súd považuje aj tvrdenie oprávneného o tom, že pre riadne nedokončenie záverečnej práce bola dôležitá aj skutočnosť, že navrhovateľ za zhruba mesiac až dva neuhradil výživné, keď hoci navrhovateľ v písomnom podaní na č.l. 24 a nasl. spisu uznal, že za mesiac september uhradil výživné len 29 Eur a za október až december 2020 neuhradil v riadnom termíne nič (výživné doplatil až dňa 14.12.2020 v celkovej sume 651 Eur), uvedené (vychádzajúc z vykonaného dokazovania) pre oprávneného neznamenovalo, že by v mesiacoch september až december 2020 musel pravidelne pracovať aby si finančné prostriedky zabezpečil a z tohto dôvodu nemal čas na dokončenie záverečnej práce. Z odpovede na lustráciu oprávneného v Sociálnej poisťovni totiž vyplynulo, že oprávnený pracoval v tomto období len v septembri 2020, kde dosiahol vymeriavací základ na účely sociálneho poistenia v sume 300,60 Eur (obdobne ako v mesiaci júl 2020, kde dosiahol vymeriavací základ 340,68 Eur a v mesiaci august 2020, kde dosiahol vymeriavací základ 451,22 Eur), zatiaľ čo v mesiaci október 2020 dosiahol vymeriavací základ len v sume 20,04 Eur a v mesiacoch november a december 2020 nepracoval vôbec. Oprávnený teda v mesiaci september 2020, v ktorom mu bolo uhradené len výživné v sume 29 Eur, pracoval v približne rovnakom rozsahu ako v mesiacoch júl až august 2020, kedy mu však výživné bolo uhradené v plnej výške, v mesiaci október, kedy výživné uhradené nemal, pracoval len v minimálnom rozsahu a napr. v mesiaci november, kedy mu výživné znovu poukázané nebolo, nepracoval vôbec. Z uvedeného vyplýva, že množstvo času oprávneného stráveného v práci (a teda ja výška jeho zárobku) súviselo skôr s jeho subjektívnym pocitom zaťaženia školskými povinnosťami ako so skutočnosťou, či si navrhovateľ práve plnil alebo neplnil voči nemu vyživovaciu povinnosť. Zároveň súd považuje za potrebné uviesť, že predĺženie štúdia u oprávneného z dôvodu neobhájenia záverečnej práce nie je u oprávneného ojedinelou a absolútne akceptovateľnou udalosťou, keď u oprávneného sa jedná už o druhé predĺženie štandardnej dĺžky štúdia (prvé predĺženie štandardnej dĺžky štúdia pritom súdom akceptované bolo) a napokon bez významu pre rozhodnutia súdu vo veci samej je i tvrdenie právneho zástupcu oprávneného o tom, že právo na vzdelanie je právom každého človeka a že nie je stanovený dátum do kedy je možné toto právo si uplatniť. Predmetom konania v prejedávanom prípade totiž nie je skúmanie toho, či oprávnený môže študovať, kde môže študovať a odkedy a dokedy môže študovať, ale len otázka, či napriek tomu, že vôbec neukončil štúdium na prvej vysokej škole a v riadnom termíne neukončil štúdium na druhej vysokej škole, trvá ešte vyživovacia povinnosť jeho rodičov k nemu alebo je už schopný (napriek riadnemu nedokončeniu v poradí druhého štúdia) samostatne sa živiť.

22. Vzhľadom k vyššie uvedenému nakoľko oprávnený riadne neukončil štúdium na prvej vysokej škole a v stanovenom termíne ani na druhej vysokej škole, v čoho dôsledku má súd za to, že nevenoval dostatok úsilia svojej príprave na povolanie, ďalej, že v súčasnosti už nie je povinný absolvovať štúdium na dennej báze, ale len prepracovať záverečnú prácu, je podľa názoru súdu v jeho schopnostiach zabezpečiť si dostatok finančných prostriedkov na úhradu svojich potrieb, a to osobitne s poukazom na skutočnosť, že zaobstaranie dostatočného množstva finančných prostriedkov oprávnený zvládol aj v čase, keď okrem písania záverečnej práce musel absolvovať skúšky, či zúčastňovať sa vyučovacieho procesu (prednášky a cvičenia na vysokej škole). Od 22.6.2021, kedy oprávnený štátne skúšky úspešne zložil, mal navyše do 31.8.2021 k dispozícii časový priestor na to, aby si zdroj príjmu zabezpečil. Vzhľadom k uvedenému súd vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k oprávnenému k 1.9.2021 zrušil, keď ďalšie trvanie vyživovacej povinnosti k osobe, ktorá má dostatočné pracovné skúsenosti a ktorá si aj počas štúdia dokázala zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov na úhradu všetkých svojich potrieb, aj počas obdobia, kedy jedinou školskou povinnosťou je prepracovať záverečnú prácu, by bolo (aj) v zjavnom rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods. 3 ZR).

23. O trovách účastníkov konania rozhodol súd podľa § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, keď v konaní neboli zistené žiadne tak špecifické okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania niektorému z jeho účastníkov. Navrhovateľ totiž náhradu trov konania nepožadoval a pokiaľ sa jedná o oprávneného neboli splnené podmienky podľa § 55 CMP na priznanie náhrady trov konania jeho osobe. V zmysle § 55 CMP totiž súd v mimosporovom konaní môže náhradu trov konania (výnimočne) priznať, ak je to vzhľadom na okolnosti konania spravodlivé. Oprávnený však v konaní jednak nebol úspešný a ani v konaní neprezentoval žiadnu z výnimočných okolností, ktorá by priznanie náhrady trov konanie jeho osobe odôvodňovala.

24. Po vyhlásení tohto rozsudku sa navrhovateľ vzdal práva na odvolanie voči všetkým výrokom tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti výroku I. tohto rozhodnutia nie je prípustné odvolanie.

Proti výrokom II. a III. tohto rozhodnutia je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Veľký Krtíš písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.